

кога-то ты прилагаме при отдѣлни прѣдмѣты, то тын вече немогъть по-нататкъ да ся прилагать при нѣчто си такъво, кое-то да има по-малкъ обемъ, напр. наумъ „чловѣкъ“ може ся приложи и на Европеецъ, и на Българинъ, и на всякой отдѣленъ чловѣкъ; нъ въ прѣдставленія „за Европеецъ и за Българинъ“, кои-то съвмѣщавать подъ себе много хора, тоя наумъ може да найде за себе новы обемы, като отдѣли за тѣхъ нѣкои чѣсти отъ Европейцы или отъ Българи; наопаки: у нѣкой си отдѣленъ чловѣкъ, за него вече неможе да има другъ по-малкъ обемъ: Оттова отдѣлни-ти прѣдмѣти, като непрѣдставляватъ на мысленіе-то ни възможность да дѣла тѣхны-ты обѣмы, наричатъ ся *недѣлимы* (*individa*). На това основаніе, че по-высоки-ти науми, като заключавать въ обема си сборъ отъ много прѣдмѣты, та могатъ да ся прилагать при повече и по-малко прѣдмѣты, произхождатъ различни стѣпни отъ тыя наумы, между кои-то има такъво отношеніе, что-то всякой *по-высокъ* или *родъ* наспротивъ другъ, что има по-голѣмъ обемъ, става *по-низъкъ* или *видъ*, а всякой *по-низъкъ* или *видъ* наспротивъ това, что има по-малкъ обемъ, става *по-высокъ* или *родъ*. Нъ родъ-тъ си всякога остая родъ, по отношеніе камъ *свои-шы видове* така сжцо, както видъ-тъ непрѣстая отъ да бжде видъ, въ отношеніе камъ *най-ближний си родъ*. По такъвъ начинъ названія-та на тын наумы имжть значеніе само *относительно*, кое-то само ся измѣнява, кога ся прѣмѣняватъ отношенія-та. Има само единъ родъ, кой-то всякога си остая родъ, понеже надъ него, по-высоко неможе да ся простира отвлѣченіе на бѣлѣжки-ты и съвкупленіе прѣдставленія, то е *сжщество въобще*. Сжцо така всякога си остая видъ оня наумъ, кой-то заключавъа подъ себе недѣлимы, понеже по-долъ отъ тѣхъ нѣма прѣдмѣты, отъ кои-то да може да си състави по-малкъ обемъ, а безъ да ся смали обемъ-тъ неможе да стане по-низъкъ наумъ.